

[Ivar Nørgaard]

ikke er realistisk. Det er simpelt hen frontalt imod dansk EF-politik.

Vi er i socialdemokratiet ligesom udenrigsministeren tilfreds med, at der efterhånden er en stigende forståelse for, at hovedvægten må lægges på EFs samarbejdsindhold, selv om ikke alle lande har lagt ønsket om institutionelle ændringer på hylden.

Vi kan også støtte de hovedsynspunkter, der ligger bag den franske regerings ønsker om en forstærket forskning og teknologi i Europa, det såkaldte EUREKA-projekt, men vi er interesseret i en yderligere afklaring og uddybning af dette forslag. Det siges om forslaget i det brev, som er hemmeligstemplet, men som jo er offentliggjort i alverdens blade, at det, det drejer sig om, er en samarbejdsmodel, hvori der er indbygget fleksibilitet, og som udenrigsministeren også selv citerede, tilsigter den finansielle og legal autonomi med Fællesskabet som associeret partner, og den åbner mulighed for, at europæiske ikke-medlemslande kan deltage.

Jeg vil gerne bede udenrigsministeren her bekræfte, at det betyder, at disse aktiviteter ikke falder ind under Fællesskabsbudgetterne. Det er der nemlig megen uklarhed om, når man studerer brevet nærmere, fordi der bl.a. henvises til ESPRIT-programmet. Men hvis der skal være nogen realitet i, at det tilsigter finansielle og legal autonomi med Fællesskabet, så må det jo betyde, at økonomien er taget ud af Fællesskabets budget, og det må derfor så også betyde, at det ikke er noget, som EF-Parlamentet overhovedet har budgetbeføjelse over for. Det synes jeg er ret væsentligt at få afklaret.

Der er så også nogle andre ting, der må afklares. Det er denne lidt mærkelige sondring, man har. På den ene side har man civile formål og på den anden side militære formål, men så gør man opmærksom på, at der er nogle fredelige militære formål. Det er klart, at vi kan også tilslutte os de helt fredelige militære formål – det er noget med at kigge og sådan noget, se bedre og høre bedre – men det vil vi også gerne have uddybet noget mere.

I øvrigt mener jeg, at EUREKA-projektet og andre projekter kan danne rammen for et samarbejde med andre europæiske lande uden for EF, f.eks. Sverige, Norge, Østrig og Schweiz, og dermed kan det åbne for et samarbejde med EFTA-landene. Men her ser vi,

at der bruges forskelligt billedsprog. Statsministeren har i en kronik i dag i Politiken også brugt billedsprog, og statsministeren taler om et »Europa med to hastigheder«. Man har også talt om 1. og 2. klasse. Jeg synes ikke, de billeder er særlig gode, for de afdækker en model, hvor man deklasserer nogle, eller siger, at nogle kører langsommere end andre. Det er selvfølgelig altid en ubehagelig form for sondring, og jeg er ligesom statsministeren imod den form.

Men jeg tror, vi vil stå os ved at bruge et andet billedsprog, et billedsprog fra restaurationsbranchen. Det vil være bedre, vil jeg synes, at bruge billeder som fællesretter og à la carte-retter. Vi er alle sammen med på fællesretter. Det er EF, som det er nu, det er det, der er i Romtraktaten. Men oven i disse fælles måltider, som vi alle nyder sammen, kan vi få nogle à la carte-retter, som vi kan vælge ud alt efter vores behov og ønsker, og vi kan oven i købet invitere gæster med, f.eks. svenskerne og nordmændene. Det billede anser jeg for hyggeligere og rarere, og jeg mener også, det faktisk er mere i overensstemmelse med EUREKA-ideen, som franskmændene har præsenteret den. Så jeg vil anmode statsministeren om at forlade det ene billede og gå over i dette billede med à la carte, for den model bør Danmark støtte.

Vi ønsker også at styrke EPS, og vi ser gerne, at dette udstrækkes til eller holdes åbent for øvrige vesteuropæiske lande. Hvis der skal være et fast sekretariat, så er det vigtigt, at det holdes adskilt fra institutionerne, der er hjemlet i Romtraktaten. Det mener vi sikres bedst ved, at det kommer til at ligge et andet sted end i Bruxelles; vi foreslår København.

En række af de samarbejdsopgaver bl.a. vedrørende kulturelle spørgsmål og bekæmpelse af international terrorisme, der behandles i Europarådet, må koordineres med EF-samarbejdet, således at dobbeltarbejde undgås. I de videre forhandlinger om EFs fremtid bør Danmark deltage aktivt for at fremme de synspunkter, folketinget har fastlagt, men det er helt afgørende, at regeringen ikke på forhånd binder sig til et bestemt forhandlingsresultat, og det må derfor være en klar forudsætning for dansk deltagelse i en eventuel regeringskonference, at Danmark ikke stilles over for forhåndsbetingelser.